

svare, at naar der staar: „Regeringen finder Anledning til“, kan jeg ikke se rettere, end at det, der fremkommer fra Regeringen — og det staar der udtrykkeligt — maa komme fra den samlede Regering, altsaa komme fra Ministerraadet. Naar det ærede Medlem antager, at Meningene er klar for enhver, der kan skrive og læse, maa jeg beklage det, for det udelukker altsaa, at det ærede Medlem kunde ønske at udtrykke Tanken ved f. Eks. at skrive: „Regeringens enkelte Medlemmer“, hvilket netop vilde være klart.

Det ærede Medlem rettede en Appel til mig og sagde: Kan De nu ikke se, at Højre, som har haft en Støtte i disse Blade gennem mange Aar, staar sig bedst ved at faa dette Forhold ændret nu, da Højre ikke længere er ved Magten? Jeg vil dertil sige, at det undrer mig i allerhøjeste Grad, at det ærede Medlem tror saa lavt om mig, at jeg skulde lade mig paavirke i mine Betragtninger om saadanne Spørgsmaal af, at dette Forslag vilde gavne mit Parti. Det forekommer mig at give Indblik i visse politiske Tanker, som jeg ikke havde ventet skulde faa Udtryk her i Folketinget. Det ærede Medlem raillerede over, at jeg kunde tale om Muligheden af diplomatiske Forviklinger. Jeg henstillede udtrykkelig til det ærede Medlem, om han havde undersøgt, hvorvidt der var Traktater, som man maatte tage Hensyn til. Man har nemlig haft det Tilfælde før, at der har været Bestemmelser i Traktater om, at f. Eks. Strandinger skulde bekendtgøres i bestemte Blade, og det forekom mig, at der maatte tages et vist Hensyn til saadanne Bestemmelser.

Over for den ærede Indenrigsminister vil jeg sige, at jeg fastholder min Betragtning med Hensyn til Privilegierne, idet det ikke staar mig klart, om det er rigtigt, hvad der blev gjort gældende af den højtærede Minister, at alle disse Privilegier ere af en saadan Art, at man kan ophæve dem paa en Gang. Jeg tror ganske sikkert, at der maa sondres mellem de Privilegier, som hviler paa Lovgivningens almindelige Regler, og de Privilegier, der ere givne ad ren administrativ Vej.

Til Slutning endnu en Bemærkning over for den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Naar det ærede Medlem taler om, at hans eget Blad var saa særlig billigt, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at man ikke kan sige, at noget er billigt i Almindelighed. Sligt maa tages relativt.

Det kommer jo an paa, hvad man byder. Jeg er ikke bleven saa grundig i Læsningen af det ærede Medlems Blad, at jeg er naaet til at finde Prisen paa det.

Endelig maa jeg maaske gøre en Bemærkning om selve Forslagets Bestemmelser. Det blev antydet af det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe), at Bladet skulde udkomme daglig, og det ærede Medlem gjorde gældende, at det skulde dog ikke komme om Søndagen. Jeg vil slutte mig til det ærede Medlem fra Kalundborg og gaa noget videre, for det forekommer mig dog haardt nok, om man skulde have Bladet baade Langfredag og Skærtorsdag og alle andre Helligdage. Det ærede Medlem ler, men var det nu ikke bedre, om det ærede Medlem koncentrerede sin Opmærksomhed paa ikke at faa saadanne Bestemmelser ind i Loven, at man blev nødt til at bryde dem, idet de ikke kunne overholdes. Dette vilde jo stride mod det ærede Medlems Lovtroskab.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Vilhelm Lassen*): Jeg skal efter det ærede Medlems indtrængende Opfordring koncentrere min Opmærksomhed meget energisk paa det Udtryk „daglig“, og saa vil jeg blot sige, at jeg er godt kendt med, at der er nogle Annoncer, der skulle indrykkes gratis i de privilegerede Blade. De ere for Resten ikke synderlig mange. Men selv med dem indbefattet vil jeg endnu en Gang forsøge at berolige det ærede Medlem med Hensyn til den finansielle Side af Sagen. Det ærede Medlem kan være rolig for, at Bladet, selv om der bliver givet en lavere Betaling for Bekendtgørelser end den, der nu betales for at faa Annoncer indrykkede i Berlingske Tidende og Stiftstidenderne, naar den blot er nogenlunde rimelig, vil komme til at bære sig godt. Det ærede Medlem kunde ikke se andet end, at naar Regeringen vilde bekendtgøre noget eller havde noget at meddele, skulde der sammenkaldes et Statsraad. Tror det ærede Medlem da ogsaa, at der, naar en Embedsudnævnelse bliver ekspederet til den officielle Tidende, bliver sammenkaldt et Statsraad? Saa sagde det ærede Medlem meget bestemt, at det havde forbauset ham, at jeg havde antydet, at han skulde kunne lade sig paavirke af Politik i denne Sag. Ja, jeg havde jo nok tænkt mig den Mulighed, at det ærede Medlem, som er Politiker, kunde lade sig paavirke af Politik i en Sag, der er saa politisk som denne, og hvis det ærede Med-